

Uitspraak klachtencommissie van 5 april 2022

De klacht is gericht tegen de psychiater i.o. en de commissie de klacht en in behandeling genomen.

Klacht

Klager heeft een art 8:9 Wvvgz brief gekregen. Klager neemt aan dat het gaat om medicatie, dat is hem ook gezegd.

Samenvatting en motivering uitspraak

De commissie heeft van klager toestemming gekregen tot inzage van zijn medisch dossier. constateert op basis van de stukken en hetgeen ter zitting is besproken dat het verlenen van de verplichte zorg gebaseerd is op de zorgmachtiging (...) die afgegeven is voor een periode van zes maanden. De hoorzitting heeft via beeldbellen plaatsgevonden.

De klacht betreft de aanzegging tot toediening van medicatie onder dwang. Dan geldt het toetsingskader van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz). Dit betekent dat de toepassing van de verplichte zorg een wettelijke basis moet hebben, de beslissing op schrift gesteld en uitgereikt aan klager moet zijn (artikel 8:9 Wvvgz).

Daarnaast moet er voldaan zijn aan de vereisten van het uiterste middel (ultimum remedium): proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid (artikel 3:3 Wvvgz).

Uit de stukken blijkt dat de psychiater van de afdeling waar klager verblijft, zich op op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klager en het voornemen om gedwongen medicatie te gaan toedienen aan klager medegedeeld in bijzijn van een tolk. Klager heeft twee brieven ontvangen, waarmee hem ook schriftelijk is kenbaar gemaakt dat verplichte zorg verleend zal gaan worden. Klager is voldoende tijd gegeven om in verweer te komen bij de klachtencommissie. Er is voldaan aan de vereisten van artikel 8:9 Wvvgz.

De commissie stelt vast dat er vooralsnog geen mogelijkheden zijn tot behandeling van klager op basis van vrijwilligheid. En dan kan als uiterste middel verplichte zorg op grond van de zorgmachtiging worden verleend. Er zijn ook geen minder bezwarende of minder ingrijpende alternatieven voorhanden, op basis waarvan klager behandeling kan worden geboden. Het enige alternatief nu is klager met ontslag te sturen zonder medicatie.

Beklaagde heeft aannemelijk onderbouwd dat dit antipsychoticum doelmatig en proportioneel is voor de behandeling van klager. Met medicatie kan het risico op het oproepen van agressie door anderen worden vermeden. De commissie is, alles overziende, van oordeel dat tevens is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid.

Conclusie

De commissie acht de klacht over de aanzegging tot dwangmedicatie ongegrond.